

Memo aanvulling kleine marters Van Schuylenburgweg Nijmegen

Datum : 19 november 2019
Locatie : Van Schuylenburgweg Nijmegen
Projectnummer : 19-0419
In opdracht van : Kloggroep
Auteur : IJJ Vleut
Kwaliteitscontrole : N. Arts-Smits

Aanleiding

Vanuit de gemeente Nijmegen is de vraag gekomen een aanvulling op de Quicksan Flora en Fauna uit maart 2017 (rapportnr. P17-0073) aan te leveren, waarin de gevolgen van de bestemmingsplanwijziging voor de inmiddels beschermde martersoorten worden beschreven. Op verzoek van de Kloggroep heeft Staro Natuur een Buitengebied de gevolgen van de werkzaamheden op de kleine marters voor de Van Schuylenburgweg Nijmegen beoordeeld. Hiervoor is een nieuwe inrichtingstekening beschikbaar gesteld door de opdrachtgever.

Voorgenomen plannen

Initiatiefnemer is voornemens het bestemmingsplan van het gebied aan de Van Schuylenburgweg in Nijmegen te wijzigen naar Wonen. Er worden 114 grondgebonden woningen en 42 appartementen gerealiseerd, zie figuur 1. De bebouwing binnen het plangebied is inmiddels verwijderd. Ook zal er ten behoeve van de plannen beplanting worden verwijderd, voornamelijk aan de zuidkant van het plangebied.

Figuur 1. Verkavelingsplan Van Schuylenburgweg Nijmegen

Uit de gegevens van de NDFF blijkt dat binnen een straal van één kilometer van het plangebied bunzing, steenmarter en wezel voorkomen (alle §3.3 Wnb). De hermelijn (§3.3 Wnb) is op een afstand van 5-10 kilometer van het plangebied waargenomen.

De steenmarter komt in de nabijheid van dorpen en boerderijen en tegenwoordig zelfs in grote steden voor (de steenmarter is een 'cultuurvolger'). Hij heeft een voorkeur voor gebieden met kleinschalige landbouw, met oude schuren, heggen en geriefhoutbosjes. Daarbij is de aanwezigheid van elementen, zoals groenstroken, heggen, bosjes, greppels en bermen van belang, omdat de steenmarter daar zijn voedsel zoekt. Het ontbreekt binnen het plangebied aan mogelijkheden voor verblijfplaatsen voor de steenmarter. De gebouwen binnen het plangebied zijn inmiddels gesloopt. Het plangebied wordt omringd door een groenstrook aan de oost-, noord- en westzijde (zie foto's 4 & 5). Deze strook kan door de aanwezigheid van takkenhopen en onderbegroeiing niet alleen worden gebruikt als foerageergebied door de steenmarter, maar ook als migratieroute en verblijfplaats. Het zuidelijke gedeelte van het plangebied dat in het verleden bestond uit een gazon met solitaire bomen en kleine bosjes is inmiddels voor een groot gedeelte dusdanig begroeid dat het ook als foerageergebied kan dienen voor de steenmarter (zie foto's 1 & 2). Een klein gedeelte van het zuidelijk gedeelte is nog grasveld met enkele bomen (zie foto 3). Dit gedeelte is niet geschikt voor marters, zie figuur 2.

De wezel zoekt graag dekking op en komt bij voorkeur voor in structuurrijke landschappen. Het microhabitat bestaat voornamelijk uit een combinatie van dichte structuren, bijvoorbeeld bij bosschages, ruigten, houtstapels of heggen. Zo bewonen ze vaak oude holen van muizen, ratten en konijnen die bekleed wordt met veren of haren van prooidieren. Goede schuilmogelijkheden en de aanwezigheid van voldoende geschikt voedsel (woelmuisen) zijn de enige eisen die de wezel aan zijn omgeving stelt. De wezel foerageert in gebieden met voldoende dekking en kan in de bebouwde omgeving voorkomen, zoals in tuinen en parken. De groenstrook om het plangebied is geschikt als leefgebied voor de wezel en kan mogelijk worden gebruikt als foerageergebied, verblijfplaats en migratieroute. Het zuidelijke gedeelte van het plangebied is ook geschikt als leefgebied voor de wezel en kan mogelijk worden gebruikt als foerageergebied en verblijfplaats.

De bunzing komt in allerlei landschapstypes voor, met een voorkeur voor kleinschalig landschap met voldoende schuilmogelijkheden met water in de nabijheid. De bunzing maakt zijn schuilplaats in oude holen van bijvoorbeeld konijn, mol, vos en das. Maar ook onder steenhopen, houtmijten, in holle bomen of onder boomwortels. Territoria kunnen tot enkele duizenden hectare groot zijn. De groenstrook om het plangebied kan mogelijk onderdeel uitmaken van het foerageergebied van de bunzing en kan dienen als migratieroute en verblijfplaats. Het zuidelijke gedeelte kan worden gebruikt als foerageergebied door de bunzing. Het ontbreekt aan vaste rust- en verblijfplaatsen voor de bunzing binnen dit gedeelte plangebied.

De hermelijn heeft net als de bunzing een voorkeur voor een waterrijke omgeving en heeft behoefte aan voldoende beschutting, groter aaneengesloten leefgebied en is niet snel in een stedelijke omgeving te vinden. Gezien de soort op afstand van 5-10 kilometer van het plangebied is waargenomen en de locatie van het plangebied binnen een stedelijke omgeving ligt, is het voorkomen van de hermelijn in het plangebied uit te sluiten.

Effectbeoordeling

Het plangebied is in te delen in drie gedeeltes (zie figuur 2);

- + De groenstrook die het plangebied omringd aan de oost-, noord- en westkant blijft in de huidige planning behouden en is geschikt als verblijfplaats, foerageergebied en migratieroute voor de bunzing, wezel en steenmarter. De voorgenoemde plannen hebben geen effect op de groenstrook. Wel is belangrijk dat niet alleen de bomen behouden blijven, maar ook de onderbegroeiing. Marters blijven liever in de dekking van dichte vegetatie dan zich in het open veld te begeven, waar ze zelf ten prooi kunnen vallen aan roofvogels, vos of huiskat. De aanlegfase en de gebruiksfase van de woningen zal zorgen voor een toename aan verlichting. Licht kan een versturende werking hebben op marters en het is daarom noodzakelijk om mitigerende maatregelen te treffen.
- + Het zuidelijk gedeelte van het plangebied zal worden verwijderd en is grotendeels geschikt als foerageergebied voor de bunzing, wezel en steenmarter en als verblijfplaats voor de wezel en met het verwijderen van de vegetatie zal dit verloren gaan. Het gebied is dusdanig overwoekerd (zie foto 1 & 2) dat er voldoende dekking is gecreëerd voor kleine marters en het aanbod aan voedsel is toegenomen.
- + Een relatief klein gedeelte aan de zuidoostkant van het plangebied dat bestaat uit grasveld met verspreid enkele bomen. Dit gedeelte is niet geschikt voor kleine marters.

Figuur 2. Plangebied (zwarte lijn) met in het geel het gebied met bomen en onderbegroeiing (geschikt voor marters) en in het rood het zuidelijke gebied onderbegroeiing en in het blauw het gedeelte met enkele bomen zonder onderbegroeiing

Mitigerende maatregelen

Geadviseerd wordt om de mitigerende maatregelen te treffen voor de groenstrook aan de oost-, noord-, en westkant van het plangebied. De lichtverstoring dient beperkt te worden richting de groenstrook tijdens de aanleg en gebruiksfase. Geadviseerd wordt om zo weinig mogelijk bouwwerkzaamheden uit te voeren tussen zonsondergang en zonsopgang. Mocht er toch tijdens de nachturen worden gewerkt dan wordt geadviseerd om de bouwlampen niet te richten op de groenstrook. Verder wordt geadviseerd om bij het plaatsen van lampen in de nieuwe situatie te werken met lampen met armaturen die een scherpe lichtbundel creëren naar beneden om onnodige lichtverstrooiing tegen te gaan.

Conclusie

Het plangebied dient mogelijk als foerageergebied en migratieroute voor de steenmarter, wezel en bunzing en verblijfplaats voor de wezel. De groenstrook die het plangebied omringd aan de oost-, noord- en westkant is geschikt als foerageergebied en migratieroute voor de bunzing, wezel en steenmarter en als verblijfplaats voor de wezel. Deze strook blijft behouden. Hierbij is het wel belangrijk dat niet alleen de bomen behouden blijven, maar ook de onderbegroeiing. Verder is het noodzakelijk om mitigerende maatregelen te treffen om lichtverstoring tijdens de aanleg- en gebruiksfase te beperken door bouwlampen niet te richten op de groenstrook en bij het plaatsen van nieuwe lampen te werken met lampen met armaturen die een scherpe lichtbundel naar beneden creëren om onnodige lichtverstrooiing tegen te gaan.

Het zuidelijk gedeelte van het plangebied is inmiddels voor een groot gedeelte dusdanig overwoekerd dat het geschikt is als foerageergebied voor de bunzing, wezel en steenmarter. Ook is het gebied geschikt als verblijfplaats voor de wezel. Het verwijderen van de vegetatie kan leiden tot het vernietigen van het leefgebied van de kleine marters. Vóór het verwijderen van de begroeiing is het noodzakelijk om te onderzoeken welke effecten kunnen optreden op bunzing, steenmarter en wezel bij het verwijderen van de vegetatie. Wanneer de werkzaamheden kunnen leiden tot het overtreden van een verbodsbepaling, dan kan worden gekeken of de schade geminimaliseerd kunnen worden door, tijdens de uitvoer van de activiteiten, een aantal mitigerende maatregelen in acht te nemen. Deze mitigerende maatregelen worden dan door de ecologische deskundige uitgewerkt en vastgelegd in een mitigatieplan. Hierbij kan worden gedacht aan het werken buiten de kwetsbare periode van de marters, deze periode is van 15 maart tot en met 1 september. Ook kan worden gedacht aan het faseren van de werkzaamheden, het verbeteren van habitat in bestaand leefgebied in de omgeving van het plangebied, het aanleggen van nieuw leefgebied en het realiseren van nieuwe rust- en verblijfplaatsen.

Foto 1. Bomen en struweel in het zuidelijke gedeelte van het plangebied.

Foto 2. Bomen en struweel in het zuidelijke gedeelte van het plangebied.

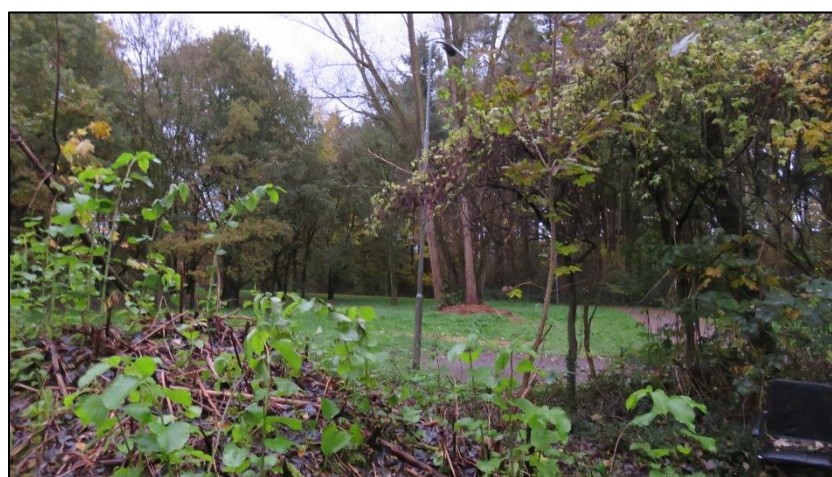

Foto 3. Het zuidelijke gedeelte van het plangebied met op de achtergrond enkele bomen met grasveld

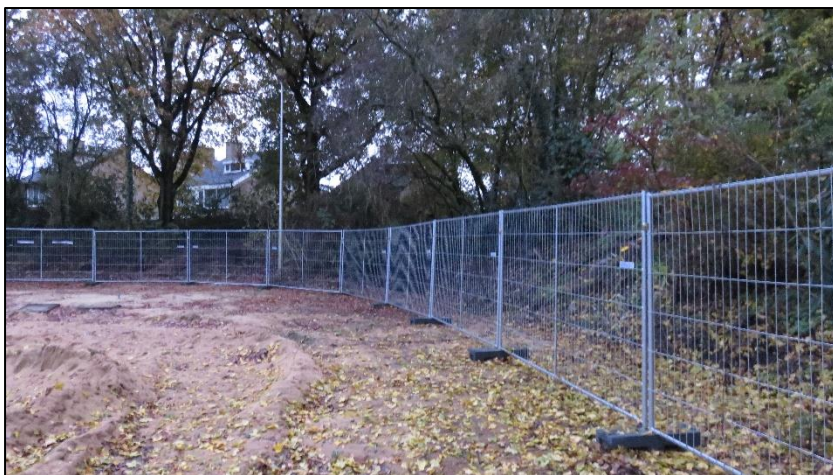

Foto 4. Groenstrook aan de noordkant van het plangebied

Foto 5. Groenstrook aan de noordwestkant van het plangebied